

ת"פ (באר שבע) 10460-05-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' ז'ק כהן

ת"פ (באר-שבע) 10460-05-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' ז'ק כהןשולם באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 10460-05-24
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

ז'ק כהן

- ע"י ב"כ עו"ד יריב נועם

בית משפט השלום בבאר-שבע

[13.07.2025]

כבוד השופט יריב בן דוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות סמים מול סוכן משטרת: שתי עבירות סחר בסם מסוכן, ושתי עבירות תיווך לסחר בסמים, לפי סעיפים 13 + 19א ו-14 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן:

א. אישום ראשון (עבירת סחר)

עבירה מיום 5.3.24 בשעות הצהריים בפארק הסמוך לרחוב רינגלבלום בבאר שבע - מכירת 0.5487 ג' הרואין לסוכן משטרת תמורת 100 ₪, וכעבור מספר דקות מכירת 0.2165 ג' קוקאין תמורת 150 ₪ לאותו סוכן.

ב. אישום שני (עבירת סחר)

עבירה מיום 10.3.24 בשעות הצהריים בפארק הסמוך לרחוב רינגלבלום בבאר שבע - מכירת 0.6544 ג' הרואין לסוכן המשטרת תמורת 100 ₪.

ג. אישום שלישי (עבירת תיווך).

עבירה מיום 11.3.24 בשעות הצהריים בפארק הסמוך לרחוב רינגלבלום בבאר שבע - תיווך במכירת 0.6289 ג' הרואין תמורת 100 שח (הכסף נמסר לידי הנאשם והסם נמסר מידי אחר) לסוכן המשטרת תמורת 100 ₪, ובהמשך תיווך במכירת 1.1758 ג' קוקאין תמורת 150 ₪ לאותו סוכן (הכסף נמסר לידי הנאשם והסם נמסר מידי אחר).

ד. אישום רביעי (עבירת תיווך)

עבירה מיום 14.4.24 בשעות הצהריים בפארק הסמוך לרחוב רינגלבלום בבאר שבע- תיווך במכירת 0.6733 ג' הרואין תמורת 100 שח לסוכן המשטרתי (הנאשם הגיע עם מוכר הסם למקום ביצוע העסקה לאחר תיאום טלפוני מולו, קיבל את הכסף מידי הנאשם, והעבירו למוכר).

תסקיר שירות המבחן

1. ביום 30.4.25 התקבל תסקיר שירות מבחן.

הנאשם מסר כי החל לצרוך חשיש בגיל 9 בנסיבות חברתיות והרואין מגיל 14 ועד ימינו. הוא ציין כי השימוש בסמים משמש להתמודדות רגשית ולהקלה על כאבים פיזיים. הנאשם חולה בסרטן הערמונית, לוקה בבעיות לב ובאסטמה. נמסר כי בעבר, במהלך מאסר, עבר הנאשם טיפול גמילה ושיחות טיפוליות, אך לא השלים את ההליך.

הנאשם מוכר לשירות המבחן משנת 2007. בהפניה האחרונה בשנת 2024, במסגרת המעצר בתיק זה, התרשם שירות המבחן מהתמכרות עמוקה לסמים וממצב רפואי מורכב. שירות המבחן העריך כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית. עם זאת, התרשמו גורמי הטיפול כי המוטיבציה של הנאשם חיצונית, קשורה להליך הפלילי, וכי הוא נעדר בשלות וכוחות לטיפול.

הנאשם לא הודה בעבירות המיוחסות לו וקשר אותן לשותפו שבכתב האישום. שירות המבחן התרשם כי הוא מתקשה לבחון מעורבותו הפלילית באופן ביקורתי, וכן משתמש במנגנוני הכחשה וצמצום אחריות.

סיכויי שיקום: הנאשם ביטא מוטיבציה מילולית ראשונית לשנות אורח חייו ההתמכרותי ולהשתלב במרכז יום. שירות המבחן התרשם כי מוטיבציה זו בעיקר חיצונית ומילולית. הערכת שירות המבחן היא כי הנאשם נעדר בשלות רגשית וכוחות לטיפול.

גורמי סיכון: שירות המבחן העריך כי קיימים גורמי סיכון משמעותיים - צוין כי הנאשם גדל במשפחה מורכבת ואלימה, נעדר תמיכה משפחתית, וכי הוא התקשה להסתגל למסגרות. הנאשם חבר לחברה שולית מגיל צעיר והינו רצידיוויסט, הוא נמנע מלקחת אחריות על ביצוע העבירות בהן הורשע, ומצבו הרפואי מורכב ולא מטופל.

נוכח האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצות בעלות אופי שיקומי.

טיעונים לעונש

2. בדיון שנערך ביום 18.5.25, הגישה המאשימה רישום פלילי (ת/1) וטיעונים לעונש בכתב (ת/2). ב"כ הנאשם הגיש אסופת מסמכים רפואיים (נ/1) וטיעונים בכתב (נ/2).

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, ובראשם הגנה על שלום ובריאות הציבור, וטענה בדבר סיכונים ונזקים חברתיים ישירים ועקיפים הנגרמים כתוצאה משימוש והפצת הסם בהיותו מחולל פשיעה משמעותית. לשיטת המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה, ומתחם העונש ההולם לו עתרה הינו מתחם אחיד לכלל האירועים אשר נע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עמדה על עברו הפלילי של הנאשם המונה 35 הרשעות קודמות, רובן בעבירות סמים, וכן התייחסה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשם משתמש בסמים מצעירותו, וכי ניסיונות טיפול קודמים לא צלחו. עוד צוין כי הנאשם לא הודה (בשירות המבחן) בביצוע העבירות ולא נטל אחריו על מעשיו.

נוכח האמור, עתרה ב"כ המאשימה לענישה ברף העליון של מתחם הענישה לצד רכיבי ענישה נלווים ובהם, קנס, פסילת רישיון נהיגה והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה מופרז ואינו משקלל את כמויות הסמים הקטנות אותן מכר ותיווך הנאשם.
- ב"כ הנאשם טען כי המאשימה נתנה משקל מופרז לעברו הפלילי של הנאשם.
- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא "דרג השטח" בלבד, לא עומד בראש השרשרת העבריינית, והיה מעורב בעסקה הראשונה לאחר שהוזמן על ידי אחר.
- נטען כי המניע לעבירות היה צריכת סמים אישית, ולא רווח כלכלי גרידא, וזאת בקשר עם האמור בתסקיר שירות המבחן בדבר שימוש התמכרותי בסמים כמענה להתמודדות עם קשיים.
- ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש הראוי נע בין 12 עד 24 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווית מינימליים.
- עוד נטען כי הנאשם לא הסתבך בפלילים בעשור החולף עובר לביצוע העבירות בגין נותן את הדין עתה, וכי נתון זה מצביע על תקופה משמעותית של התנהגות נורמטיבית.
- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם בן 67, סובל ממצב רפואי קשה בהיותו מאובחן כחולה בסרטן הערמונית ובמחלת ריאות (COPD) וכי הוא נזקק לניתוחים קרובים. נטען כי הנאשם חסר עורף משפחתי, נמצא במצב סוציאלי קשה, והקשר עם בן דודו נותק לאחר מעצרו.
- ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הביע מוטיבציה לשיקום, גם אם בתנאי, וציין כי ניסיון לשלבו בקהילה טיפולית כשל נוכח מצבו הרפואי.
- ב"כ הנאשם טען כי ענישה כלכלית תהפוך דה-פקטו למאסר נוסף, בשים לב למצבו הכלכלי.
- ב"כ הנאשם טען כי יש לתת לנאשם הזדמנות לאופק חיובי, בהתחשב בגילו ובמצבו.
5. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה אשר תומכת לשיטתם בעתירתם העונשית.
6. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם:
- "אני פשוט מאוד לא יכול לעמוד על הרגליים לא באגף ובקושי אני אוכל ובקושי ישן ולא ישן כבר שבע שמונה חודשים בגלל הכאבים. הייתי צריך לעבור ניתוח באשקלון וביטלתי כדי שינתחו אותי בסורוקה וגם בשישי הזה יש עוד ניתוח של העיניים. זה גם של הגידול וגם של העיניים."
- מתחם העונש ההולם
7. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין) תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. הערכים החברתיים שפקודת הסמים מבקשת להגן עליהם הם שמירה על בריאות הציבור ובטחונו מפני נגע הסמים ונזקים חברתיים, כלכליים וגופניים אשר נגרמים בעטיו. זאת, גם בבחינת נזקים ישירים למשתמשים עצמם וגם נזקים עקיפים אשר נגרמים לציבור בכללותו, למשל בדמות עבירות רכוש אותן עוברים חלק לא מבוטל מהמכורים לסמים.

ר' לעניין זה את דברי כב' השופט נ' סולברג בע"פ 6990/13 מוסא ח'טיב נ' מדינת ישראל (נבו 24.02.2014) "קשה להגזים בהערכת הנזק הנגרם מייצור, הפצה, סחר ושימוש בסמים. נזק ממזין, גופני ונפשי, המקיף את החברה בכללותה, ואינו נעצר במשתמש או במעורבים הישירים בביצוע העבירות: "לעולם נזכור עבירת סמים מה היא, ומה הם ערכי-החברה שאנו נדרשים להגן עליהם. מעבר מזה עומדים המערערים - הם ואחרים שכמותם - אנשים שעניהם אל בצע-כסף, ומעבר מזה עומדים צרכני הסם, אנשים אומללים שגופם ונפשם מכורים לסם. אותם עלובים תלו עצמם בסם, ואנשים רעים כמערערים מנצלים תלות זו עד-תום לגריפת כסף-רע לכיסיהם. המערערים מוכרים סם-מוות למי שמכרו את גופם לסם, ועל יסקאות-מכר אלו זוכים הם בתמורה כספית. למותר להזכיר את שרשרת העבירות הנדרשת מעסקאות הסם: צרכנים שאין הפרטה מצויה בכיסם פושטים על אחרים, שודדים אותם, פורצים לבתיהם, תוקפים אותם, והכול כדי להשיג מימון לרכישתו של הסם. המערערים אינם חבים, כמובן, מבחינה משפטית בעבירות שעוברים אחרים, אך לעת גזירת העונש נביא כל אלה במניין" (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' קרדוסו, פ"ד נא(3) 787, 769 (1997))

שתיים מהעבירות בהן הורשע הנאשם הן מהסוג החמור שבפקודת הסמים - עבירות הסחר בסמים. סוג זה של עבירות מרחיב באופן ניכר את מידת הפגיעה בערכים המוגנים לנוכח מרכזיותם של הסוחרים והמייבאים בתוך המערך הלוגיסטי ממנו ניזונים צרכני הסם. באשר לסוג זה של עבירות, יפים גם דבריו הבאים של כב' השופט נ' סולברג: "יבואני סמים וסוחריו המרכזיים הם אלו שיוזמים ומניעים את התהליך, אולם תפקיד חשוב וממשי בפגיעה בערכים המוגנים מסור גם לכל יתר חברי החוליות המרכיבות את השרשרת, מגדול ועד קטן: "וידענו מכבר כי בלא חוליות-הביניים המרכיבות את השרשרת יתקשו עברייני הסמים העיקריים לבצע את זממם. כנדרש מכאן, חובה היא המוטלת עלינו להיאבק בכל חוליה וחוליה ולנתק את השרשרת" (ע"פ 7757/04 בורשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 218, 232 (2005))

שתי העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות תיווך לעסקת סחר בסם. בגזירת העונשים בגין עבירות אלו, התייחסו בתי-המשפט לעבירת התיווך באופן שונה - פעם תוך קביעת מתחם זהה לעבירת הסחר [ר' למשל מטה את רע"פ 126/15 טל חביף נ' מדינת ישראל (נבו 13.01.2015) - יב"ד], ופעם תוך קביעת מתחם עונש נמוך מעט [ר' למשל מטה את רע"פ 5353/17 דגו טפרה נ' מדינת ישראל (נבו 18.09.2017) - יב"ד]. פקודת הסמים קובעת בסעיף 19א ענישת מקסימום זהה של 20 שנות מאסר הן לעבירת הסחר והן לעבירת התיווך, שתיהן עבירות המקדמות הפצת סמים.

אף בדברי כב' השופט סולברג שלעיל ניתן למצוא ביטוי לחומרת עבירת התיווך בסמים בהיותה חולית ביניים משמעותית בשרשרת הפצת הסם.

ר' גם האמור בבש"פ 5714/03 יזהר ג'ובני נ' מדינת ישראל (נבו 06.07.2003):

"בא-כוח העורר טען כי העורר הינו בגדר מתווך ולא בגדר סוחר. לטעמי, אין זה מעלה או מוריד, זאת מאחר ואין לומר כי תיווך בעסקת סמים הינה פחות ערך מאשר סחר בסמים, אדרבא: תיווך משמש חוליה בשלשלת, ושבירת חוליה אחת עשויה לשבור את השלשלת כולה ... כך שאין הבדל בין סחר בסמים לבין תיווך בעסקת סמים לעניין בחינת מסוכנות העורר"

יצוין כי בנסיבות תיק זה מצויות עבירות התיווך אותם ביצע הנאשם ברף גבוה, ומצאו ביטוי במעשים הנושקים לשותפות בעסקאות סחר.

9. הנאשם נותן את הדין כאמור בגין ארבע עבירות בהן הורשע. כלל העבירות בוצעו מול סוכן משטרת, תוך אופי פעולה דומה (יחסית) באותם שני סוגי סם 'קשים' ובמשקלים דומים. בשים לב לקשר ההדוק בין העבירות, לשיטת הביצוע הדומה, ולפרק הזמן הקצר יחסית שעבר בין כל עסקת סמים לבאה אחריה (ימים ספורים בין שלוש העסקאות הראשונות וחודש ימים בין, לבין העסקה האחרונה), סבורני כי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, יש לראות בעבירות אירוע אחד בגינו יקבע מתחם עונש כולל (ר' למשל עפ' 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (פורסם בנבו), וע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).
10. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים, עולה התמונה הבאה:
א. רע"פ 5353/17 דגו טפרה נ' מדינת ישראל (נבו 18.09.2017)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של תיווך בסם ובעבירה של סחר בסמים. כלל העסקות היו בסם מסוג קוקאין. עסקות התיווך היו במשקלים של 1.15 גרם ו-4.54 גרם ואילו עסקת הסחר הייתה במשקל של 2 גרמים. בית-משפט השלום קבע 3 מתחמים נפרדים: שני מתחמים שבין 4 ל-12 חודשי מאסר לכל עסקת תיווך ומתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר לעסקת הסחר. נגזרו על הנאשם 17 חודשי מאסר בפועל נוכח שיקולי שיקום, וחרף עבר פלילי מכביד. הערעור ובקשת הרשות לערעור נדחו.
- ב. רע"פ 126/15 טל חביף נ' מדינת ישראל (נבו 13.01.2015)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של סחר בסמים מסוכנים, בכך שמכר קוקאין לסוכן סמוי ב-3 הזדמנויות: בראשונה - 0.39 גרם תמורת 460 ₪, בשנייה 0.81 גרם תמורת 800 ₪ ובשלישית, בתיווכו של חבר, 2.5 גרם תמורת 2,000 ₪. נקבע כי מתחם עונש הולם לכל מכירה, ולרבות לתיווך ינוע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל ולרבות הפעלת מע"ת בן 4 חודשים במצטבר. במסגרת דחיית בקשת הרשות לערעור, קבע בית-המשפט העליון כי מתחמי הענישה שנקבעו הולמים ואף מקלים.
- ג. עפ"ג (מח' ב"ש) 45595-10-23 אבו רקייק נ' מדינת ישראל (נבו)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סחר ועבירה נוספת של אספקת סם, בכל אחת מהעסקאות המדובר בכ-0.2 גרם קוקאין בתמורה לכ-200 ₪. המתחם שנקבע לכלל העבירות יחדיו נע בין 15 ל-28 חודשי מאסר {בהעדר עבר פלילי והליך טיפולי חיובי שעבר הנאשם, הוא נדון ל-16 חודשי מאסר. בית-המשפט המחוזי נתן משקל משמעותי יותר לשיקולי השיקום והפחית הענישה ל-12 חודשי מאסר}.
- ד. ת"פ (שלום ב"ש) 35342-09-26 מדינת ישראל נ' דנילוב (1.5.24)
הנאשם הורשע בפני מותב זה בשתי עבירות סחר בסמים ועבירת תיווך, בכך שמכר לסוכן משטרת קוקאין - פעם אחת במשקל 0.27 גרם, ופעם שניה במשקל 0.33 גרם, והתיווך נעשה במשקל של 0.35 גרם. נקבע מתחם שנע בין 16 ל-32 חודשי מאסר. בהעדר עבר פלילי, נדון הנאשם ל-18 חודשי מאסר.
- ה. ת"פ (שלום ב"ש) 4179-06-21 מדינת ישראל נ' אבו עסה (לא פורסם 13.6.22)

הנאשם (1) הורשע על פי הודאתו במהלך ישיבת ההוכחות השנייה, בביצוע שלוש עסקאות סחר בסם קוקאין לסוכן משטרת במשקלים של 0.41 גרם, 0.29 גרם ושוב 0.41 גרם, ובהחזקת סכין וכן סם נוסף (קוקאין), שלא לצריכה עצמית במשקל 2.49 גרם ברכב. המתחם שנקבע לכלל העבירות נע בין 16 ל-28 חודשי מאסר }נגזרו על הנאשם, אשר קיים לחובתו עבר פלילי לא רלוונטי, 17 חודשי מאסר בפועל}.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 4730-11-21 מדינת ישראל נ' אבו עמרה (נבו 21.02.2023)

הנאשם (1) הורשע על פי הודאתו בעבירת סחר וכן בשתי עבירות תיווך לעסקת סחר בסמים מסוכנים, בכך שביצע 3 עסקאות עם סוכנת משטרתית - האחת במשקל של 0.6 גרם, השנייה במשקל של 0.4 גרם והשלישית במשקל 0.5 גרם. בשלושת המקרים התמורה הייתה 500 ₪. המתחם שנקבע נע בין 14 ל-28 חודשי מאסר }בהעדרו של עבר פלילי, נדון הנאשם ל-14 חודשי מאסר ולרבות פסילת רישיון נהיגה לתקופה של שנה}.

ז. ת"פ (שלום ב"ש) 8917-06-22 מדינת ישראל נ' אלנבארי (נבו 12.2.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסמים, בכך שביצע מול סוכנת משטרתית 3 עסקאות בסם קוקאין, פעם במשקל 0.8 גרם, פעם במשקל 0.9 ובפעם השלישית מסר לידיה 1.8 גרם קוקאין ו-6.4 גרם קנביס בתמורה מצטברת של 1,800 ₪. המתחם שנקבע נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר }בהעדר עבר פלילי וגילו הצעיר, נדון הנאשם ל-15 חודשי מאסר בפועל}.

11. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
התכנון והתחכום הקשורים בביצוע העבירה

עובדות כתב האישום מלמדות על נאשם אשר מתמצא ונטוע היטב בעולם הסמים. ראיה לכך היא גישתו המידית של הנאשם למלאי סמים בכפוף לביקוש. ניתן להתרשם מחלוף פרק זמן קצר בלבד מהרגע בו הגיע הסוכן אל הנאשם, ועד שסיפק האחרון את מבוקשו אף תוך הסתייעות בגורם נוסף אשר הביא את הסמים (באישומי התיווך). על פי מכלול נתוני כתב האישום ניתן לראות בנאשם כמי שערך ומוכן לספק סמים על פי דרישה ללא קושי לוגיסטי, ובזמינות ונגישות מידיים.

עוד יצוין כי על פי המעשים המיוחסים לנאשם באישומים הראשון והשלישי בכתב האישום המתוקן, הוא ביצע בכל אחד מהם יותר מעסקת סמים אחת הן בקוקאין והן בהרואין.

הנזק ופוטנציאל הנזק מביצוע העבירה

רכיבים אלו נגזרים בראש ובראשונה מסוג וכמות הסם בהם סחר ותיווך הנאשם. עסקינן בארבע אישומי עסקאות בסמים בכמויות קטנות יחסית. ויחד עם זאת, מדובר בסמים מסוג קוקאין והרואין, אשר נחשבים לסמים "קשים". ר' האמור לעניין השפעת סם הקוקאין בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (נבו 04.07.2012):

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב ... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו."

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות במסגרת תסקיר שירות המבחן, הכחיש הנאשם את ביצוע העבירות, וברי כי במצב דברים זה, לא ניתן היה לעמוד על סיבות ביצוע המעשים (המוכחים). עם זאת, ברי מנתוני שירות המבחן כי הנאשם חי חיי התמכרות לסמים הקשים בהם ביצע עסקאות. ניתן לסבור על פי ניסיון החיים כי מעשי הנאשם נועדו בין היתר על מנת לממן את התמכרותו, זאת לצד המניע ה"רגיל" לביצוע עבירות מסוג זה - הפקת רווח כלכלי מידי וקל. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה

הנאשם נותן את הדין לבדו, מבלי שידוע טיב הקשר "העסקי" בינו לבין שותפיו לעבירות על אף שברור מהנתונים הכתובים כי הנאשם לא פעל לבדו. עם זאת, הנאשם נמצא במוקד עסקאות הסם, ולא בכדי הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סחר בסמים (ולא בעבירות סיוע לסחר בסמים למשל). ודוק, גם בשתי עבירות התיווך לסחר בסמים שבאישום השלישי והרביעי, פועלו של הנאשם היה מרכזי ודומיננטי המשיק לעבירת סחר בסמים אקטיבית. עסקאות תיווך אלו בוצעו באותו המקום בו בוצעו עסקאות הסחר.

בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה משמעותית ומצאתי לקבוע מתחם ענישה כולל הנע בין 18 ל-34 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

עבר פלילי

לחובת הנאשם 35 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות סמים בגין פשע, והוא נדון בעברו לתקופות מאסר רבות, חלקן ממושכות. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2018 (עבירה משנת 2015), ובמובן זה דומה כי חלה התמתנות מסוימת בעשור האחרון עד לתפיסתו ומעצרו במסגרת תיק זה.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, ומאמציו לחזור למוטב

הודאת נאשם מגלמת (בדרך כלל) קבלת אחריות על ביצוע המעשים, נלווה לה חסכון משמעותי מזמנם של עדי התביעה ובהם שוטרים, ובזמן שיפוטי ציבורי יקר. במקרה זה, הודאת הנאשם בבית המשפט אכן חסכה במשאבים ציבוריים מוגבלים, אך בחירתו בהמשך שלא לקחת אחריות על מעשיו מול קצינת המבחן, והעדר מוטיבציה לטיפול אינטנסיבי בקהילה סגורה, מעלים קושי ומלמדים על העדר כוח ורצון של ממש לחזור למוטב. שיקולי הרתעה

העבירות בהן הורשע הנאשם נפוצות מאוד, רבים חוטאים (למעשה פושעים) בהן נוכח הרווח הקל בצדן והסיכוי הקטן יחסית להיתפס. קיים קושי של ממש בסיכול עבירות אלו, ובדרך כלל רק הפעלת משאבים ופעולות משטרתיות יזומות לחשיפה מביאות למעצר מפיצי הסם. מעשיהם של סוחרים ומפיצי הסמים פוגעים קשות בבריאות הציבור, בפרט מעשי הפצתם של סמים קשים, ומביאים את הסמים גם לפתחיהם של צרכנים חדשים וצעירים לרבות קטינים. הנאשם הורשע בעבר פעמים רבות בעבירות סמים שונות, לרבות הפצתם, אך דומה כי לא הורתע מסנקציות עונשיות קודמות, ולא חדל מביצוען גם בגילו המתקדם ובמצבו הרפואי. בהינתן אלו דומה כי יש להידרש במקרה זה לשיקולי הרתעה, הן הרתעת הרבים והן הרתעת היחיד.

פגיעת העונש בנאשם

הנאשם בן 65. מסמכי נ/1 אשר התקבלו לתיק תומכים בטענות ההגנה בדבר מצב רפואי מורכב של הנאשם המצריך טיפול רפואי שוטף. ברי כי ריצוי עונש מאסר בגילו ובמצבו הבריאותי של הנאשם אינו דבר של מה בכך, ומהווה עבורו קושי לא מבוטל, הגם ששירות בתי הסוהר ערוך לקליטה וטיפול בנאשמים מסוגו. לצד זאת, יש לזכור כי הנאשם לא השכיל להימנע מהפצת סמים למרות מצבו הרפואי המורכב.

14. בשים לב לאמור, ותוך מתן דגש להיבטים החיוביים של הודאת הנאשם (בביהמ"ש) בביצוע העבירות, לגילו ומצבו הרפואי, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם באמצע מתחם הענישה.

סוף דבר

15. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 25 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

א. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברת סמים מסוג פשע.

ב. קנס כספי בסך 5000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיד ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ג. פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 9 חודשים מיום שחרור הנאשם ממאסרו. על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט או להגיש תצהיר ככל שאין בידו להפקידו. הפסילה תהיה מצטברת לכל פסילה אחרת, ככל שקיימת.

ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים.

הפסילה תופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום השחרור מהמאסר יעבור הנאשם כל עבירת סמים או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או ללא רישיון נהיגה.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) מוצגי הסמים יושמדו.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ה, 13 יולי 2025, במעמד הצדדים.